

Jutrowne khěrlušě z luda.*)

Z rukopisa w Khołmje namakaneho wupisał *Matej Handrik*.

I.

Přirunaj č. 113 Spěwaŕskich.

Stanył je Khrystus wot smjerće, haleluja ::	Stuńčo sem a wohladajčo To město, hdžež wón ležał jo.
Tón wumóžnik wšitkich ludži, haleluja. ::	Tón rub wy tež wohladajčo, Z kotrymž wón wobaleny bě.
Kiž martru a smjerć ćerpił jo Za čłowjeka žalostneho.	Spomńće, kak wam prajašo, Wón wot smjerće stanyć chco.
Hdy by wón horje njestanył, Dha by wšitkón swět zahinył.	Dzičo pak wy a khwatajčo, A jeho to pósłam powěsčo.
Dokelž wón horje stanył jo, Dha khwalmy knjeza Jesom Khrysta.	Te žónske temu wěrjachu A jeho pósłam to prajachu.
Te swjate žónske k rowu džěchu, Khrystusa žalbować cheychu.	Kažčo jim hić do Galileje, Tam jeho wohladačo wěsće.
Tak wone k rowu přińdžechu, Jandžela tam namakachu.	Te pósli pak jim njewěrjachu, Hač sami jeho wohladachu,
Toho wone zo stróžichu, Wot njeho pak trošt krydžechu.	Nětk we tom jutrownym času Džakujmy so wšě Khrystusej,
Njebojčo so! Wy pytačo Jezusa teho křižowaneho.	Kiž jo wot smjerće horjestał, Tu prawdosć jo nam warbował.
Wón jo wot smjerće horje stał Džens na tón swjedžeń jutrowny.	Z teho so chcemy zwjeselić, Khrystus tón chco naš troštať być.

II.

Spěwaŕskich č. 111.

Džens jo dobył Khrystus, syn Boži, kotryž je stanył wot smjerće, hal., hal., z wulkej česću a kras- nosću; za to so džakujmy jemu, hal., hal.	wjedź nas ty přez twoju hnadu k tebi do njebja z wjeselosću.
Wón jo čertej wšu móc pobrał, jeho hrody wón rozetorhał; runje jako mócný ryceř jo přewinył swojeho winika.	Nětk nam žadyn winik nje- škodzi, tež najhórši nic njewadzi, njepřećel jo pobity, my pak nětk Bože džěći smy.
O słódki knježe Jezom Khryst tych hrěšnych ludži zbóžnik sy,	Za to so Bohu džakujmy, wšitecy so k njemu zwjeselmy; wšitko so kóncej přibliža, dha spěwajmy wjesele džensa.

*) Přirunaj brošurku: Stare lube kěrliški slepjanskeje wosady wot Šymka-
Wjelana. Tež „Nabožne spěwy z luda“ w Časopisu 1885, str. 192—195.

Redaktor.